

Desinència *-iem* de l'ImI 4 (*veníem* o *batíem*)(ALDC, IX, 2135. *Veníem* o *batíem* [ImI 4])

Davant l'absència del verb *batre* en una part del domini, vam substituir-lo per *vendre*, els dos pertanyents a la segona conjugació.

En aquest mapa i comentari estudiem la distribució de les característiques i la distribució de la desinència de la primera persona del plural de l'imperfet d'indicatiu d'aquests verbs, que del llat. cl. VENDEBÁMUS, BATTEBÁMUS, van passar al llat. vg. *VENDĒBAMUS, *BATTĒBAMUS, que en cat. haurien donat, en part, uns resultats fidels a aquests ètims com són: *venévam*, *venévem* 106; *venévan* 85, 87, 93, 108, amb canvi *-m > -n* (com *vendévan* 100) en síl·laba àtona; *venévom* 89, 90, *batévom* 98, amb labialització vocàlica provocada per la *-m*. La pèrdua de la consonant labial (< -ĒBAMUS) va generar *veníam* 123, *veníem* 65, *batéam* 119, 123, mentre que el canvi de conjugació, afavorit per la solució del hiat *-ea*

en *-ia*, és responsable de les formes generals *veníem* (*veníam* 112, *viníam* 109, *viníem* 110, *veníen*, del ross.; *vendíen* 7, amb *-nd-* per influència de l'oc.), *batíem* (*batíen* 187), així com les que mantenen la *v* ([β]) originària: *venívem*, *batívem* (*venívim* 96, per assimilació de la desinència a la vocal tònica anterior; *venívom*, *vinívom* 105, *batívom*, cf. més amunt *venévom*, *batévom*).

Sembla que, des d'un punt de vista cronologicogeogràfic, l'etapa primitiva d'aquesta desinència (*-évam*, *-ívem*) s'hauria mantingut en parlars ribagorçanopallaresos (i àrea contigua), mentre que la fase més avançada (*-iem*) seria patrimoni de la resta del domini, amb la particularitat del canvi de *-iem* a *-ien* en ross.

La desinència *-iem* de *veníem*, *batíem* és l'única forma normativa des del DOrt, 1917.

